

Ragyogó vagy te... (Zsoltárok 76)

Egyedül Istené a dicsőség! - valljuk a reformációtól kezdődően hangsúlyosan, különösen Kálvin kései utódaiként is. Isten dicsérete létünk és életünk értelme, az ő dicsőségét hirdeti a teremtet világ. Isten népe számára az Úr nagysága és hatalma, az ő tetteiben mutatkozott meg, amiből ugyanezt látták: nincs semmi, ami nagyobb, erősebb lenne nála, méltó, hogy övé legyen minden dicsőség.

A 76. zsoltár, melyet a mai napra kaptunk, ezt a nagyságot rajzolja elénk, megállapítva, hogy Isten az ő népe körül minden más népet, az őslakos kánaáni népeket, Egyiptom népét, a környező királyokat sorra legyőzte. Ezt ők valóban úgy élték meg, hogy ezért ők nagyon keveset tehettek, mert ezek a népek mind erősebbek voltak – elég, ha az egyiptomi harci kocsikat szembe állítjuk a menekülésben lévő rabszolga néppel, vagy a fiatal Dávidot a rettegett Góliáttal. A történelmükben tapasztalták meg, hogy Isten hatalmasabb minden ellenségüknél, megremeg előtte a világ és a királyok szíve megremeg vele szemben.

De mi történt Isten dicsőségével? Látjuk-e és felmutatjuk-e ma a világban? Nem idegen e ma a zsoltárnak ez az üzenete? Az Isten dicsőségének ragyogása homályossá válik egyes időkben. Reformáció napján egy olyan korra tekintünk vissza, amelyben újra ki kellett mondani: egyedül Istené a dicsőség, mert Isten dicsőségét maga Isten népe tompította és torzította. A középkori egyház maga állt Isten helyére, pontosabban az emberek és Isten közé és azt üzent: én vagyok a hatalmas és félelmetes, akitől megremeg a világ, és aki előtt leborulnak még a királyok is. Nem csoda hát, hogy az Isten helyére álló ember – még ha éppen Isten képviselőjében is járt el – Isten dicsőségét csorbította.

Tanulság ez ma is, nem csak a történelmi távlatokban, hiszen a kísértés folyamatos. Önvizsgálatra indít: akkor a Szentírás alapján határozottan, egyúttal Isten előtti alázattal léptek fel eleink, s tették helyre Isten tiszteletét, s a hit megújítása új életet teremtett sokak számára, szabadulást szerzett a lelki vakság állapotából, újra felragyogott Isten dicsősége. Nincs más mérce ma sem! Ha nem látjuk, nem tapasztaljuk Isten dicsőségét megjeleni bizonyágtételünkben, életünkben, ha nem érezzük, hogy meghátrál az ellenség, ha nem éljük meg Isten erejének hatását, akkor a lényeg elveszett! Ezért kell ma is felvenni az alázat és tisztelet lelki testtartását az Élő Isten előtt, hogy mi is megtaláljuk a rendelt helyünket és őt is a helyén lássuk. Mert az Isten szabadítása, melyről e zsoltár is ír, nem késik. Ennek lehetősége ma is előttünk van, amikor a terített asztalhoz közeledünk. Ebben a krisztusi áldozatban látjuk igazán: Istené a dicsőség! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Isten kegyelméből megteríthettük az Úr szent asztalát. Köszönjük a szent jegyek felajánlását!
2. Reformáció emléknapján a gyülekezet közösségében most azokért hadd adjunk hálát, akik Isten kegyelméből az elmúlt évszázadokban ezen a helyen hirdették Isten Igéjét a reformált egyház tanítása szerint:
  - 1628- Tótfalusi Péter 2 esztendeig
  - 1630- Kevi István 11 esztendeig
  - 1641- Marosi István 13 esztendeig
  - 1653- Vátzy Tamás 23 esztendeig
  - 1676- Solti Ferenc 14 esztendeig
  - 1690- Szőgyéni Mihály 5 esztendeig
  - 1695- Bogdáni Mihály 9 esztendeig
  - 1704- Halászi József 5 esztendeig
  - 1709- Kosdi Sámuel 4 esztendeig
  - 1713- Kabay István 20 esztendeig
  - 1732- Báthori János 22 esztendeig

1754- Pósvay János 38 esztendeig (templom újjáépítése)

1786- Dőtzi Péter 9 esztendeig

1795- Menyhárt Miklós 19 esztendeig

1814- Kádár Péter 46 esztendeig

1860- Salamon István 6 esztendeig

1868- Szabó Lajos 4 esztendeig

1872- Vasadi Balogh Lajos 54 esztendeig

1926- vitéz Bogár János 49 esztendeig

3. Temetői megemlékezésre készülünk a gyúrói és kuldói temetőben az istentisztelet után lelkipásztoraink síremlékei mellett.

4. Alkalmaink:

Kedden 17 órakor Bibliakör (Jeremiás 24-26)

Szerdán 17 órakor Énekkar

Szombaton 17 órakor Konfirmációi előkészítő

Vasárnap 10 órakor Istentisztelet és gyermekistentisztelet, imaközösség

5. Az adakozásról ne feledkezzünk meg! Ma a Kisvárdai Református Egyházközség Tátra utcai templomára gyűjtünk. A körlevélben meghirdetett énekeskönyvi gyűjtésre eddig 40.000 Ft érkezett. Köszönjük!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!